

[Kjærulff-Schmidt]

Det rimelige var naturligtvis, hvis man overhovedet ville gå den vej med fradrag, at lave nogle ordninger, som var sådan, at folk, når de sad hjemme i weekenden og drøftede, om de skulle gå i gang med det ene eller det andet, foruden materiale, som de måske hentede hos Byggecentrum eller andre steder, fra håndværkere, kunne have loven liggende ved siden af, så de kunne læse den igennem og blive klar over, om de var berettigede til at opnå disse tilskud. Men det er der ikke ét menneske der er klar over selv ved nok så meget studium af disse to bestemmelser, for der skal godkendelser til på rådhuset, der er bestemte puljer, der er bestemte grænser, indkomstgrænser og andre ting. Det er kineseri, det er simpelt hen en meget ringe lovgivningskvalitet, og det er en af grundene til, at vi på dette som på så mange andre boligministerielle områder her år efter år efter år iagttaget, at de forslag, der kommer fra dette ministerium, kun kan fungere i nogle ganske få måneder, måske i heldigste fald en folketingssamling eller så, hvorefter man skal til at lave om på hele systemet én gang til.

Det har jeg sagt tidligere, og det vil der sikkert desværre nok også være grund til at sige mange gange igen i stadig accelererende tempo her i de kommende måneder og år. Når vi siger det og bliver ved med at sige det, er det, fordi boligministeren, da han tiltrådte som boligminister, netop stillede i udsigt, at han ville noget af alt dette kineseri til livs, at han ønskede klare og enkle regler inden for sit ministeriums regie. Man må kunne forstå, at det, der er brug for, er regler, der har en sådan blivende værdi, at de i hvert tilfælde kan blive stående, skal vi sige et år eller to eller tre, så folk kan indrette sig efter dem, disponere efter dem. Men en sådan lødighed, en sådan kvalitet savnes totalt, når boligministeren fremsætter sine lovforslag, og det savnes i allerhøjeste grad også i de to lovforslag, vi her har til behandling.

Kalnæs (SF):

Jeg vil først gerne sige noget om lovforslaget om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i beboelsesejendomme. Der vil jeg allerførst gerne sige et par ord om de penge, som er sat af til det, 325 mill. kr., og det er mere bemærkninger, der går på den almindelige økonomiske og fordelingsmæssige

og politik, som socialdemokratiet og regeringen fører.

Hvis jeg ikke husker meget forkert, stammer de fra 400 mill. kr., som i efteråret blev afsat af regeringen som tilskud til lavtlønnede og dårligt stillede familier, pensionistfamilier. De skulle gives som tilskud, fordi der havde været de meget kraftige olieprisstigninger, som kom midt i 1979; der blev sat 400 mill. kr. af, og det blev garanteret, at de skulle komme til udbetaling. Vi ventede så på, at de skulle komme, og næste gang vi hørte om dem, var i firepartiforliget i maj, og da var de altså indgået i beskæftigelsesplanen og skulle så gå som støtte til energibesparelser, isoleringstilskud o. lign., stadig væk til lavtlønnede familier.

Nu dukker de altså op igen her og skal udelukkende udbetales som støtte til ejere af fast ejendom, hvad enten det er parcelhuse, ejerboliger eller udlejningsejendomme. Det vil sige, at det, der dengang og senere er blevet omtalt som støtte til dårligt stillede familier, altså er blevet støtte til parcelhusejere, og de kan kun få den ene fjerdedel, hvis de er i sådanne forhold, at de selv kan skaffe de tre fjerdedele af det beløb, der skal isoleres for; det er en forudsætning for at få det tilskud. Hvis man er så uheldig at bo i lejlighed, afhænger det af, om ejeren af udlejningsejendommen har lyst til at lave disse isoleringsforanstaltninger, om de dårligst stillede i den udlejningsejendom får noget af det, som blev lovet så sikkert i efteråret 1979 på grund af olieprisstigninger. Derfor synes jeg nok, det er en svigten af det, man lovede dengang, i flere omgange endda.

Til selve lovforslaget vil jeg sige, at vores holdning til, at der skal gives tilskud til isoleringsforanstaltninger og automatisering på fyringsanlæg og den slags i boliger, egentlig er, at det skal man ikke gøre mere; jeg tror, at vi er over den tid, hvor man egentlig bør gøre det. Det at isolere kan hvile i sig selv med de priser, der er i dag, således at isolering har en værdi, der fuldt ud svarer til det, man kan spare i brændsel. Derfor er det ikke rimeligt at give tilskud til det; det betyder i virkeligheden, at det bliver kapitaliseret fuldt ud.

Det, man i stedet for bør støtte i forbindelse med energibesparelser, er billig assistance af energikonsulenterne. Vi tror, der bliver foretaget en hel del foranstaltninger,